

فهرست

٥	الدَّرْسُ الْأَوَّلُ: مراجعةً دُرُوسِ الْفَتْ السَّابِعِ وَالثَّامِنِ
١٨	الدَّرْسُ الثَّانِي: الْعَبُورُ الْآمِنُ
٢٨	الدَّرْسُ الْثَالِثُ: جِسْرُ الصَّدَاقَةِ
٣٧	الدَّرْسُ الْرَّابِعُ: الْصَّبَرُ مَفْتَحُ النَّجَاحِ
٤٦	الدَّرْسُ الْخَامِسُ: الْرَّجَاءُ
٥٤	• آزمون‌های نیمسال اول
٦٥	الدَّرْسُ السَّادِسُ: تَغْيِيرُ الْحَيَاةِ
٦٩	الدَّرْسُ السَّابِعُ: ثَمَرَةُ الْجِدُّ
٧٨	الدَّرْسُ الثَّامِنُ: حِوازَرُ بَيْنِ الْزَّائِرِ وَسَائِقِ سَيَارَةِ الْأَجْرَةِ
٨٦	الدَّرْسُ التَّاسِعُ: نُصُوقُ حَوْلَ الصَّحَّةِ
٩٤	الدَّرْسُ الْعَاشِرُ: الْآمَانَةُ
١٠٣	• آزمون‌های نیمسال دوم
١١٢	• آزمون‌های هماهنگ استان تهران
١١٨	• پاسخ‌نامهٔ تشرییحی

در این درس قواعد درس‌های کلاس هفتم و هشتم به همراه تمرین‌های متنوع، دوره و مرور می‌شود.

واژه‌شناسی

توجه در بحث واژه‌شناسی و لغتنامه که در زبان عربی «المُعْجمُ» و در انگلیسی «Dictionary» نام دارد برای یادگیری بهتر، فعل‌ها، اسم‌ها و حرف‌ها جداسازی شده است؛ چرا که در زبان عربی کلمه بر ۳ قسم است: اسم، فعل و حرف. رو به روی برخی واژه‌ها توضیح کوتاهی آمده است؛ مثلاً این که فلان اسم، مصدر، مفرد، مثنی یا جمع است، این فعل، چه زمانی دارد و

فعل

تَعَرَّجَ: دانش‌آموخته شد (فعل ماضی)، يَتَعَرَّجُ (فعل مضارع)

إِبْتَدَأَ: شروع شد (فعل ماضي)، يَبْتَدِئُ (فعل مضارع)

زَادَ: زیاد کرد، زیاد شد (فعل ماضی)، يَزِيدُ (فعل مضارع)

ذَرَّسَ: درس داد (فعل ماضي)، يَذَرِّسُ (فعل مضارع)

سَأَلَ: درخواست کرد، پرسید (فعل ماضی)، يَسْأَلُ (فعل مضارع)

اسم

تَلَمِيذَ: دانش‌آموزان (مفرد آن ← تلمیذ)

بَنِينَ: پسران (مفرد آن ← ابن)

دِرَاسَةَ: تحصیل، درس خواندن (مصدر)

جُلُوسَ: نشستن (مصدر)

صِعَابَ: سختی‌ها (مفرد آن ← صعب)

دِرَاسِيٌّ: تحصیلی

عَامَ دِرَاسِيًّا: سال تحصیلی

عَامَ: سال

قِيَامَ: برخاستن (مصدر)

كِتابَةَ: نوشتن (مصدر)

مَرْحَمَةَ: مهریانی (مصدر)

حرف

هَ: هان

أَهْلًا وَ سَهْلًا

خوشآمدید

خوشآمدید

يَتَّدَدُ	الْعَامِ	الدُّرَاسَيِّ	الْجَدِيدُ.	يَدْهَبُ	الْطَّلَابُ	وَ	الْطَّلَابُ	إِلَى الْمَدَرَسَةِ	يَتَّرِجِّحُ:
شروع می شود	سال تحصیلی	جديد	می رود [می روند]	دانش آموزان [پسر]	و	دانش آموزان [دختر]	به مدرسه	با خوشحالی	

سال تحصیلی جدید شروع می شود. دانش آموزان پسر و دختر با خوشحالی به مدرسه می روند؛

يَخْمِلُونَ	هُنْ	يَخْمِلُونَ	الْشَّوَارِعَ	حَقَائِبِهِمْ:	الْكَيْفَاهِيَّاتِ	وَ	الْكِتَابَةِ	وَ	الْقِرَاءَةِ
آنها	حمل می کنند (می برند)	پسران	پراز	خیابان ها	کیف هایشان	و	نوشتن	و	خواندن

آنها کیف هایشان را [با خود] حمل می کنند؛ خیابان ها پر از پسران و دختران است.

يَبْتَدَئُ	فَصْلٌ	الْدُّرَاسَةِ	وَ	الْكِتَابَةِ	وَ	الْقِرَاءَةِ	وَ	الْكَيْفَاهِيَّاتِ	فَصْلٌ
شروع می شود	فصل	درس خواندن	و	خواندن	و	نوشتن	و	دوستی	دانش آموزان

فصل تحصیل، خواندن و نوشتن و فصل دوستی میان دانش آموزان آغاز می شود.

بِسْمِ	اللَّهِ	اللَّهِ	بِسْمِ	الرَّحْمَنِ	الرَّحْمَنِ	بِسْمِ	الرَّحِيمِ	الرَّحِيمِ
به نام	خداؤند	خداؤند	به نام	بسیار بخشندۀ	بسیار بخشندۀ	به نام	مهربان	مهربان

با نام خداوند بسیار بخشندۀ مهربان [تحصیل را شروع می کنم].

أَبْدَأُ	بِاسْمِ	اللَّهِ	بِاسْمِ	كَلَامِي	أَذْكُرُ	رَبِّي	عِنْدَ	قِيَامِي	بِرْخاستنِم
شروع می کنم	با نام	خداؤند	با نام	سخنمن [را]	یاد می کنم	پروردگارم [را]	هنگام	برخاستنِم	

سخنمن را با نام خداوند شروع می کنم.

أَبْدَأُ	بِاسْمِ	اللَّهِ	بِاسْمِ	دُرُوسِي	أَذْكُرُ	رَبِّي	عِنْدَ	خُلُوصِي	نَسْخَسْتَنِم
درس هایم را با نام خدا شروع می کنم.	با نام	خدا	با نام	درس هایم [را]	یاد می کنم	پروردگارم [را]	هنگام	نشختنِم	

درس هایم را با نام خدا شروع می کنم.

أَفْرَأَ	بِاسْمِ	اللَّهِ	بِاسْمِ	كِتَابِي	أَذْكُرُ	رَبِّي	عِنْدَ	صِعَابِي	سَخْتَيْهَايِمِ
می خوانم	با نام	خدا	با نام	كتابِم [را]	یاد می کنم	پروردگارم [را]	هنگام	حل	سخْتَيْهَايِمِ

كتابِم را با نام خدا می خوانم.

آَيَّينَ	مَكَبَّنَا	نُورٌ	وَ	حَيَاةً	زَنْدَگِيِّ [است]	فِيهِ	دُعَاءً	فِيهِ	صَلَّةً
(دين) ما	روشنایی	وَ	وَ	زَنْدَگِيِّ [است]	در آن دعا است، در آن نماز است.	در آن	در آن	در آن	نماز [است]

آیین (دين) ما [سراسر] روشنایی و زندگی است.

فِيهِ	عُلُومٌ،	فِيهِ	كَمَالٌ	فِيهِ	كَمَالٌ	فِيهِ	كَمَالٌ	فِيهِ	جَمَالٌ
در آن	دانش ها [است]	در آن	كمال [است]	در آن	كمال [است]	در آن	كمال [است]	در آن	زیبایی [است]

در آن دانش ها است، در آن رشد و کمال است.

يَتَّخَرُجُ	مِنْهُ	الْغُلَمَاءُ	وَ	يَدْرَسُ	دُرُسِيِّ	فِيهِ	دُرُسِيِّ	فِيهِ	الْحَكْمَاءُ
دانش آموخته می شود [می شوند]	از آن	اندیشمندان	و	درس می دهد [می دهند]	در آن	دانایان	و	دانایان	

اندیشمندان از آن (آیین) دانش آموخته می شوند.

گَدَوَائِي	كَنْزٌ، مَانِندُ دَارْوِيمْ [هَسْتَنْدَ]	مَرْحَمَةُ، مَهْرَبَانِي، [أَرَى] مَهْرَبَانِي وَ كَنْجَ [هَسْتَنْدَ] وَ مَانِندُ دَارْوِيمْ [هَسْتَنْدَ].	سَمَائِي آسمَانِ [هَسْتَنْدَ]	أَنْوازٌ روشَنَابِيَّهَايِ	كُتُبِيٌّ كتَابَهَايِمْ	هَا هَانِ
سُورُورِي	زادٌ افزُود	إِلَهِيٌّ، خَدَائِيمْ، بنابرَائِينِ، نَامِ	فَاسِمٌ خوشَحَالِيمْ [رَا]	أَمْوَارِي كارَهَايِمْ [رَا]	اللهُ خَدا	أَنَدَأٌ باَنَمِ باَنَمِ

بنابرَائِينِ اَدَرَ آغَازَ هَرَ كَارِيَّا نَامِ خَدَائِيمْ خوشَحَالِيمْ رَا فَزَايِشَ مَيِّ دَهَدَ (افْزَايِشَ دَادَ).

کارَهَايِمْ رَا باَنَمِ خَدَائِونَدَ آغَازَ مَيِّ كَنَمِ.

آشنايی با قواعد و ساختار کلمه

۱ اگر بخواهیم به موجودات اطراف خود اشاره کنیم، از واژه‌های زیر استفاده می‌کنیم:

هَنَالَكَ	هُنَاكَ	هُنَا	أُولَئِكَ	تُلُكَ	ذَلِكَ	هُوَلَاءُ	هَاتَانِ	هَذَانِ	هَذِهِ	هَذَا
آنِ جَا	آنِ جَا	آنِ جَا	آنِ هَا	آنِ	آنِ	آنِ هَايِنِ	آنِ هَايِنِ	آنِ هَا	آنِ	آنِ

مانند **هذا** کتاب است. (این کتاب این **هاتان** الطالبَيَّاتِنِ ذَكَيَّاتِنِ). (این دو دانش‌آموز، باهوش هستند) تلک المَذْرُسَةُ بعِيْدَهُ. (آن مدرسه، دور است)

۲ انسان موجودی است پرسشگر و سؤال کننده؛ بر این اساس اگر بخواهیم در مورد موجودات، وجود داشتن یا نداشتن شان و کارهایی که انجام می‌دهند بپرسیم، از واژه‌های زیر استفاده می‌کنیم:

إِلَيْ أَيْنَ	مِنْ أَيْنَ	لِمَذَا	مَاذَا	أَيْ	كَمْ	كَيْفَ	مَتَى	أَيْنَ	مَنْ	هَلْ	أَ
به کجا	از کجا	از کجا	چرا	چه	کدام	کند، چه قدر	چه طور، چگونه	کجا	چه چیزی	آیا	آیا
به کجا	از کجا	از کجا	چرا	چه	کدام	در کدام	از کدام	چرا	با چه چیزی	مال چه کسی؟	مال چه کسانی؟

مانند **هلْ** گتَّبَتْ؟ (آیا نوشته‌ی؟) **كيفَ** حَالَكَ؟ (حالَتْ چَه طَوْرَ است؟) **لِمَ** حَرْجَتَمْ؟ (چرا بِيَرْوَنْ رَفْتَيْدَ؟) في أَيْ مَدِينَةٍ تَعْيَشُونَ؟ (در کدام شهر زندگی می‌کنید؟)

۳ در برخی موارد که نمی‌خواهیم اسم کسی یا چیزی را مستقیماً یاد کنیم از اسم دیگری که جانشین آن شده است بهره می‌بریم؛ یعنی از «ضمیر» استفاده می‌کنیم. به عبارت دیگر، ضمیر کلمه‌ای است که جانشین اسم می‌شود؛ بنابراین ضمیر باید از نظر تعداد و جنسیت (مذکر یا مؤنث بودن) با اسمی که جانشین آن شده است، هماهنگی و همخوانی داشته باشد. ضمیرها در زبان فارسی و عربی دو گونه‌اند: ضمیرهای جدا (منفصل)، ضمیرهای پیوسته به کلمه قبل از خود (متصل).

ضمیرهای جدا (منفصل) در زبان فارسی

من، تو، او / ما، شما، ایشان (آن‌ها)

ضمیرهای جدا (منفصل) در زبان فارسی و معادل آن در زبان عربی

او (هُوَ، هِيَ)	تو (أَنْتَ، أَنْتِ)	من (أَنَا)
مذکر مؤنث	مذکر مؤنث	مذکر و مؤنث

ایشان (هُمَا، هُمْ، هُنَّ)	شما (أَنْتُمَا، أَنْتُمْ، أَنْتُنَّ)	ما (نَحْنُ)
مذکر و مؤنث	مذکر و مؤنث	مذکر و مؤنث

ضمیرهای پیوسته (متصل) در زبان فارسی

...م ، ...ت ، ...ش / ...مان ، ...تان ، ...شان

ضمیرهای پیوسته (متصل) در زبان فارسی و معادل آن در زبان عربی

...ش (ه، ها)	...ت (ك، كـ)	...م (ي)
↓ مذكر مؤنث	↓ مذكر مؤنث	↓ مذكر و مؤنث
...شان (هـما، هـم، هـن)	...تان (كـما، كـم، كـن)	...مان (نا)
↓ مذكر و مؤنث	↓ مذكر و مؤنث	↓ مذكر و مؤنث
مذكر و مؤنث	مذكر و مؤنث	مذكر و مؤنث

یادآوری ۱ اسم‌های اشاره و ضمیرها از نظر جنسیت به دو دسته مذكر و مؤنث تقسیم می‌شوند. به عنوان مثال:

هذا، ذلک، هـو، هـم، أـئـث، أـئـمـ بـراـيـ مـذـكـرـ استـفـادـهـ مـيـ شـوـدـ.

بنابراین (هـذـاـ الـمـدـرـسـةـ، تـلـكـ الـقـلـمـ، هـيـ طـالـبـ، أـئـثـ طـبـيـبـ) نـادـرـتـ وـ (هـذـهـ الـمـدـرـسـةـ، ذـلـكـ الـقـلـمـ، هـوـ طـالـبـ، أـئـثـ طـبـيـبـ) درـستـ اـسـتـ.

یادآوری ۲ در زبان عربی به دلیل این که مبحث «مذكر و مؤنث» و نیز «مثنی» مطرح است، ضمیرها در ۱۴ شکل ظاهر می‌شوند ولی در زبان

فارسی به دلیل مطرح نبودن «مذكر و مؤنث» و «مثنی» در ۶ شکل اجرا می‌شوند: (من - تو - او - ما - شما - آنها «ایشان»)

۳ یکی از ارکان مهم یک جمله، « فعل » است. فعل، کلمه‌ای است که انجام دادن کار یا حالت کسی یا چیزی را در یکی از زمان‌های ماضی، مضارع و مستقبل بیان می‌کند.

تقسیم فعل از نظر زمان

زمان‌های فعل عبارت‌اند از:

ماضی مثبت، ماضی منفی، مضارع مثبت، مضارع منفی، مستقبل (آینده).

الف ماضی مثبت: فعلی است که دلالت می‌کند بر انجام یافتن کار در زمان گذشته (ماضی) و ساختار آن عبارت است از:

بن و ریشه فعل + [پسوند و ضمیر فاعلی]

آشکار است که از مصدر (که مکان صدور و تولید فعل است) فعل ماضی ساخته می‌شود. به عنوان مثال از مصدر کتابه (نوشتن)، ذهاب (رفتن) و شوال (پرسیدن)، فعل‌های کتب (نوشت)، ذهاب (رفت) و سوال (پرسید) تولید می‌شود.

ب ماضی منفی: فعلی است که دلالت می‌کند بر انجام نشدن کار در زمان گذشته (ماضی) و ساختار آن عبارت است از:

ما + بن و ریشه فعل + [پسوند و ضمیر فاعلی]

ما ملکت	ما خـرـجـتـنـ	ما كـتـبـنا	ما ذـهـبـتـ
↓ فرمانروا نشدي	↓ خارج نشديد	↓ نوشتم	↓ نرفتم

ج مضارع مثبت: فعلی است که دلالت می‌کند بر انجام یافتن کار در زمان حال، و ساختار آن عبارت است از:

حروف مضارعه (یا حروف «تینا») + (ي - ت - أ - ن) + بن و ریشه فعل + [پسوند و ضمیر فاعلی]

تـرـجـعـنـ	يـرـزـعـانـ	يـشـحـنـ	يـعـلـمـ	أـذـكـرـ	تـعـرـفـونـ	يـكـتـبـ
↓ بازمی گردید	↓ می کارند	↓ می خندند	↓ می دانیم	↓ می کنم	↓ می شناسید	↓ می نویسد

۴ مضارع منفي: فعلی است که دلالت می‌کند بر انجام نشدن کار در زمان حال و ساختار آن عبارت است از:

لا + مضارع + [پسوند و ضمیر فاعلی]

لا تَجْمَعُ	لا تَخْبِيْمُونَ	لا تَعْمَلَيْنَ	لا تَظْلِمُ	لا يَتَدْبِبُ
↓ ستم نمی‌گوید	↓ ستم نمی‌کنی، ستم نمی‌کند	↓ کار نمی‌کنی	↓ خدمت نمی‌کنی	↓ دروغ نمی‌گوید

۵ مستقبل: فعلی است که دلالت می‌کند بر انجام یافتن کار در زمان آینده (دور یا نزدیک) و ساختار آن عبارت است از:

سـ + مضارع + [پسوند و ضمیر فاعلی]

سـوق + مضارع + [پسوند و ضمیر فاعلی]

سَتَفْرَحُنَ	سَوْفَ تَعْصِمَنَ	سَتَعْمَلُ	سَوْفَ أَكْتَبُ	سَاصِيرُ
↓ شاد خواهید شد	↓ معاینه خواهی کرد	↓ انجام خواهی داد، انجام خواهد داد	↓ خواهم نوشتم	↓ خواهم شد

۶ شکل و ساختار فعل در زبان فارسی و ۱۴ شکل معادل آن در زبان عربی

فعل نیز همانند ضمیر، از نظر شکل و ساختار در زبان فارسی ۶ حالت دارد (اول شخص مفرد، دوم شخص مفرد، سوم شخص مفرد، اول شخص جمع، دوم شخص جمع، سوم شخص جمع) ولی در زبان عربی به دلیل وجود مثنی (میان مفرد و جمع) و نیز جنسیت (مذکر و مؤنث بودن) ۱۴ حالت وجود دارد.

به عنوان مثال، از مصدر «نوشتن = الْكِتَابَةُ» ۶ صیغه ماضی فارسی و معادل عربی آن این‌گونه است:

جمع		مثنی		مفرد		عربی	فارسی
مؤنث	مذكر	مؤنث	مذكر	مؤنث	مذكر	نوشتم	نوشت
				كَتَبَتْ	كَتَبَتْ	نوشت	نوشت
				كَتَبَتْ	كَتَبَتْ	نوشته	نوشته
				كَتَبَتْ	كَتَبَ	نوشت	نوشت
كَتَبَنا	كَتَبَنَا	كَتَبَنا	كَتَبَنَا			نوشتم	
كَتَبَتْنَ	كَتَبَتْنَم	كَتَبَتْنَا	كَتَبَتْنَا			نوشته	نوشته
كَتَبَنَ	كَتَبَوْا	كَتَبَنا	كَتَبَنا			نوشته	نوشته

۵ اسم نیز مانند فعل از نظر تعداد و جنسیت اقسامی دارد که عبارت‌اند از:

مفرد: اسمی است که بر یک موجود دلالت می‌کند و علامت خاصی ندارد. مانند: الله، كتاب، قلم، ذئب، فوز، جبل، تلميذة، كاتبة

مثنی: اسمی است که بر دو موجود دلالت می‌کند و با آوردن حروف (اِن - ین) در آخر اسم مفرد ساخته می‌شود. **مانند** حَدَادِن - حَدَادِيْن - کاتِبَيْن - کاتِبَيْن - مَزْعُوتَيْن - مَزْعُوتَيْن - شَجَرَتَان - شَجَرَتَيْن - مُعَلَّمَتَان - مُعَلَّمَتَيْن - يَدَان - يَدَيْن

جمع مذکر سالم: اسمی است که بر بیش از دو موجود (مذکر) دلالت می‌کند و با آوردن حروف (ون - ین) در آخر اسم مفرد مذکر ساخته می‌شود.

مانند مُسْلِمُون - مُسْلِمَيْن - مُعَلَّمُون - مُعَلَّمَيْن - لَاعِبُون - لَاعِبَيْن

جمع مؤنث سالم: اسمی است که بر بیش از دو موجود (مؤنث) دلالت می‌کند و با آوردن حروف (ات) در آخر اسم مفرد مؤنث ساخته می‌شود.

مانند مُسْلِمَات - مُؤْمِنَات - فَرَحَات - ضَاحِكَات - مَسْرُورَات

جمع مکسر: اسمی است که بر بیش از دو موجود دلالت می‌کند و قاعده و معیار خاصی برای ساختن آن وجود ندارد، به بیان دیگر ساختار مفرد آن شکسته می‌شود (مُكَسَّر = شکسته شده) و وزن خاصی ندارد و باید این گونه جمع‌ها را به ذهن سپرد، مانند: رُؤَار (جمع زایر) - غُرَلان (جمع غَزالَة) -

خَوَاجَة (جمع حاجَة) - چِبَال (جمع جَبَل) - أَفْرِيَاء (جمع فَرِيَب) - دُنُوب (جمع دَنَب) - مَلَاعِب (جمع مَلَعَب) - أَقْمَار (جمع قَمَر)

توجه هرگاه با اسمی که جمع مکسر است روبرو شدیم، باید به سه موضوع توجه کنیم:

الف مفرد جمع مکسر چیست؟

ب ترجمه و معنای آن چیست؟

ج آیا جمع مکسر در مورد انسان است یا غیرانسان؟

د باید به انواع «ما» توجه کنیم:

«ما»ی پرسشی ← کلمه‌ای پرسشی است به معنای «چه چیزی؟» و در واقع اسم است ← اسم استفهام

انواع «ما» ← «ما»ی نفی ← کلمه‌ای است که پیش از فعل ماضی می‌آید و آن را منفی می‌کند و در واقع حرف است ← حرف نفی

ما هذا؟ (این چیست?)

ما تِلَكَ بِيَمِينِكَ يا موسَى؟ (ای موسی، در دست راست چیست؟)

ما حَرْجُتَ. (خارج نشدم).

ما سَمِعْنَا. (شنیدیم).

۷ اگر بخواهیم عبارتی را بسازیم که اول اسم باید و سپس فعل؛ باید میان اسم و فعل (که اصطلاحاً نهاد و گزاره یا مبتدا و خبر نام دارد) از نظر صیغه، تعداد (مفرد، مثنی و جمع) و جنسیت (مذکر و مؤنث) هماهنگی وجود داشته باشد.

الْتَّلَمِيْدُ ما رَجَعَتْ إِلَى بَيْتِهِ. ← (نادرست) / الْتَّلَمِيْدُ مَا رَجَعَ إِلَى بَيْتِهِ ← (درست)

الْتَّلَامِيْدُ يَكْتُبُنَ دُرْوَسَهُنَ. ← (نادرست) / الْتَّلَامِيْدُاتُ يَكْتُبُنَ دُرْوَسَهُنَ. ← (درست)

أَنْتَ نَصَرْتُمْ أَصْدِقَاءَكُمْ. ← (نادرست) / أَنْتُمْ نَصَرْتُمْ أَصْدِقَاءَكُمْ. ← (درست)

الْأَغْدَاءُ هَرَبُنَ مِنَ الْحَرْبِ. ← (نادرست) / الْأَغْدَاءُ هَرَبُوا مِنَ الْحَرْبِ ← (درست)

آنلایی با برخی از واژه‌ها که دانستن آن‌ها کاربرد بیشتری در مکالمه و زندگی دارد:

الف روزهای هفت: الْسَّبَتَ (شنبه) - الْأَحَدَ (یک‌شنبه) - الْأَيْتَيْنَ (دوشنبه) - الْأَرْبَعَاءَ (چهارشنبه) - الْخَمِيسَ (پنج‌شنبه) -

الْجُمُعَةَ (جمعه)

ب فصل‌ها: الْرَّبِيعَ (بهار) - الْصَّيفَ (تابستان) - الْحَرِيفَ (پاییز) - الْسَّنَاءَ (زمستان)

ج رنگ‌ها: أَبْيَضَ (سفید) - أَسْوَدَ (سیاه) - أَحْمَرَ (قرمز) - أَرْزَقَ (آبی) - أَخْضَرَ (سبز) - أَصْفَرَ (زرد)

د قید زمان و مکان: الْيَوْمَ (امروز) - أَمْسَ (دیروز) - عَدَ (فردا) - صَبَاحَ (صبح) - مَسَاءَ (عصر، شب) - لَيْلَ (شب) - نَهَارَ (روز) - قَبْلَ (پیش) - بَعْدَ (پس) - عِنْدَ (نزد) - أَمَامَ (روبرو) - جَنْبَ (کنار)

هـ شغل‌ها: حَدَادَ (آهنگر) - نَجَارَ (نجار) - مَمَرَّضَةَ (پرستار) - كَاتِبَ (نویسنده) - مُؤَظَّفَ (کارمند) - عَاملَ (کارگر) - خَبَارَ (نانو) - حَلْوَانِیَ (شیرینی‌فروش) - شُرْطِیَ (پلیس) - حَيَاطَةَ (خیاط) - طَبِيبَةَ (پزشک) - فَلَاحَةَ (کشاورز) - مَدَرِّسَ (معلم) - أَسْتَاذَ (استاد)

و اعداد اصلی: وَاجِدَ (یک) - إِثْنَانَ (دو) - ثَلَاثَةَ (سه) - أَرْبَعَةَ (چهار) - خَمْسَةَ (پنج) - سَبْعَةَ (شش) - ثَمَانِيَةَ (هشت) - بَسْعَةَ (نه) - عَشَرَةَ (ده) - أَحَدَعَشَرَ (یازده) - إِثْنَاعَشَرَ (دوازده)

ز اعداد ترتیبی: الْأَوَّلُ - الْأَوَّلَى (یکم) - الْثَّانِي (دوم) - الْثَّالِثُ (سوم) - الْأَرْبَاعُ (چهارم) - الْخَامِسُ (پنجم) - الْسَّادِسُ (ششم) - الْسَّابِعُ (هفتم) - الْثَّامِنُ (هشتم) - الْتَّاسِعُ (نهم) - الْعَاشرُ (دهم) - الْحَادِي عَشَرُ (یازدهم) - الْثَّانِي عَشَرُ (دوازدهم)

پرسش‌های درس اول

- یک ساعت فکر کردن
- غیرب کسی است
- آرامگاه امام
- سبحانه غذای
- اشک‌ها قطره‌هایی
- مسواک
- دو خواهر سخن معلم را
- من به شما نمی‌گوییم گنجینه‌های خدا
- ما برای حفظ پاکیزگی طبیعت
- تو آهنگر هستی
- بیشتر گناهان آدمیزاد
- قطعاً خدا زیباست
- هیچ خیری در سخنی نیست
- هر کس دانشی را پنهان کند
- سال تحصیلی
- از پروردگارم حل
- پس نام معبدوم
- مکتب ما روشنایی و زندگی
- دانشمندان از آن دانش آموخته
- دوره درس‌های

۱ ترجمه ناقص عبارت‌های زیر را کامل کنید.

۱ تَفَكُّرٌ سَاعَةٌ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةٍ سَبْعِينَ سَنَةً.»

۲ الْقَرِيبُ مَنْ لَيْسَ لَهُ حَبِيبٌ.»

۳ هَرَقْدُ الْإِمَامِ السَّابِعِ وَالتَّاسِعِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فِي الْكَاظِمِيَّةِ.»

۴ الْقَطْوُرُ طَعَامٌ نَأْكُلُهُ فِي الصَّبَاحِ.»

۵ الْدَّمْوَعُ قَطْرَاتٌ جَارِيَّةٌ مِنَ الْعَيْنَيْنِ.»

۶ الْقُرْشَاةُ سَيِّئَةٌ لِحِفْظِ صِحَّةِ الْأَسْنَانِ.»

۷ الْأَخْتَانُ سَمِعَتَا كَلَامَ الْمُعْلَمَةِ وَهُمَا تَعْقَلَانِ بِهِ.»

۸ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي حَرَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَغْلُمُ الْغَيْبَ.»

۹ فَحْنُ تَذَهَّبُ إِلَى الْجَبَلِ لِحِفْظِ نَظَافَةِ الطَّبِيعَةِ.»

۱۰ أَنْتَ حَدَّادٌ تَصْنَعُ الْأَبْوَابَ وَالنَّوَافِذَ.»

۱۱ أَكْثَرُ حَطَّا يَا ابْنَ آدَمَ فِي لِسَانِهِ.»

۱۲ إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ وَيُحِبُّ الْجَمَالَ.»

۱۳ لَا خَيْرٌ فِي قَوْلٍ إِلَّا مَعَ الْفِعْلِ.»

۱۴ مَنْ كَتَمَ عِلْمًا، فَكَانَهُ جَاهِلٌ.»

۱۵ إِنْتَدَأْتُ الْعَامَ الدُّرَاسِيَّ الْجَدِيدَ.»

۱۶ أَسْأَلْ رَبِّي خَلَّ صِبَابِي.»

۱۷ فَاسْمُ إِلَهِي زَادَ سُرُورِي.»

۱۸ مَكْتَبَتِنَا نُورٌ وَخِيَّةٌ فِيهِ دُعَاءٌ فِيهِ ضَلاَةٌ.»

۱۹ يَتَخَرَّجُ مِنْهُ الْعُلَمَاءُ وَيَدْرُسُ فِيهِ الْحُكَمَاءُ.»

۲۰ أَحَبُّ مُراجِعَةَ دُرُوسِ الصَّفَّ السَّابِعِ وَالثَّامِنِ.»

۲۱ عبارت‌های زیر را بخوانید، سپس ترجمه درست را انتخاب کنید.

۱ إِنْتَدَأْ فَصْلُ الدُّرَاسَةِ وَالْقِرَاءَةِ وَالْكِتَابَةِ وَفَصْلُ الصَّدَاقَةِ بَيْنَ التَّلَامِيدِ.»

الف: فصل درس و خواندن و نوشتن و فصل راستگویی دانش‌آموزان آغاز شد.

ب: فصل تحصیل و خواندن و نوشتن و فصل دوستی میان دانش‌آموزان آغاز شد.

۲ أَذْكُرْ رَبِّي عِنْدَ جُلُوسِي.»

الف: پروردگارم را هنگام نشستن یاد خواهم کرد.

ب: پروردگارم را هنگام نشستن یاد می‌کنم.

۳ كُرْةُ الْقَدْمِ رِبَاضَةٌ يَلْعَبُ فِيهَا أَحَدُ عَشَرَ لَاعِبًا.»

الف: فوتبال ورزشی است که یازده بازیکن در آن بازی می‌کنند.

ب: فوتبال تمرینی است که یازده نفر در آن بازی می‌کنند.

۴ «الْفَرَابِ طَائِرٌ أَسْوَدُ الْلَّوْنِ لَيْسَ جَمِيلَ الصُّوتِ.»

الف: بلبل پرنده‌ای است خوش‌رنگ که صدای زیبایی دارد.

ب: کلاغ پرنده‌ای است سیاه‌رنگ که خوش‌صدا نیست.

۵ «غَايَةُ الْعُقْلِ الْاعْتِراَفُ بِالْجَهَلِ.»

الف: نهایت عقل اعتراف به نادانی است.

ب: نهایت عقل برطرف کردن نادانی است.

۶ «أَنْتِ طَبِيبَةٌ تَفْحَصِينَ الْمَرْضَى بِدِقَّةٍ.»

الف: تو پزشک هستی [او] بیماران را با دقیقت تمام معاینه می‌کنی.

ب: تو پزشکی هستی که بیماران را با معاینه می‌شناسی.

ج: تو پزشک هستی که بیماران را با دقیقت تمام معاینه می‌کنی.

۷ «الْعَرَبِيَّةُ لُغَةُ دِيَنِنَا وَ تَحْتُ بِحَاجَةٍ إِلَى تَعْلِمَهَا.»

الف: عربی زبان دینی ماست و ما سخت نیازمند یادگیری آن هستیم.

ب: عربی زبان دین ماست و ما نیازمند یادگیری آن هستیم.

ج: زبان عربی زبان دین ماست و انسان‌های نیازمند به آن فراوانند.

۸ «أَأَنْتِ تَفْهِمِينَ مَعْنَى الْآيَاتِ وَ الْأَحَادِيثِ السَّهْلَةِ؟»

الف: آیا تو معنی آیدها و احادیث آسان را خوب فهمیدی؟

ب: آیا تو معنی آیدها و احادیث آسان را می‌فهمی؟

ج: آیا تو معنی آیات و احادیث را به آسانی می‌فهمی؟

۹ «إِذَا مَلَكَ الْأَرْضَ لَهُكَ الْأَفْاضُلُ.»

الف: هرگاه فرومایگان به فرمانروایی برسند، شایستگان نایبود می‌شوند.

ب: اگر انسان‌های پست مالکیت داشته باشند، دانشمندان هلاک می‌شوند.

ج: هرگاه فرومایگان به فرمانروایی رسیدند، خوبان هلاک شدند.

۱۰ «الْمُؤْمِنُ قَلِيلُ الْكَلَامِ كَثِيرُ الْعَمَلِ.»

الف: مؤمن، کم‌سخن [او] همه‌کاره است.

ب: مؤمن، کم‌حرف [او] پرکار است.

ج: مؤمن کم‌حرف از انسان پرکار بهتر است.

۱۱ «إِنَّ الْحَسَدَ يَاكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَاكُلُ النَّازَ الْحَطَبَ.»

الف: به راستی که حسادت نیکی را از بین می‌برد؛ مانند آتشی که محصول را از بین می‌برد.

ب: قطعاً حسادت خوبی‌ها را می‌خورد همان‌گونه که آتش، هیزم را می‌خورد.

ج: گاهی انسان‌های حسود کارهای نیک انجام می‌دهند، همان‌طور که آتش منزلی را گرم می‌کند.

۱۲ «إِنَّ حَوَائِجَ النَّاسِ إِلَيْكُمْ نِعْمَةٌ مِنَ اللَّهِ.»

الف: حتماً رفع نیاز مردم از نعمت‌های خداوند است.

ب: نیازهای مردم به نعمت الهی بسیار فراوان است.

ج: قطعاً نیازهای مردم به شما نعمتی از خداوند است.

(١٣) عبارت‌های زیر را به فارسی ترجمه کنید.

١) ابَدَأْنَا فَصْلَ الْدِرَاسَةِ وَالْقِرَاءَةِ وَالْكِتَابَةِ وَفَصْلَ الصِّدَاقَةِ بَيْنَ التَّلَامِيدِ.

٢) لَيَسْتَ دَمْوعُ عَيْنِي هَذِي لَنَا الْعَلَامَه؟

٣) لَيَسْتَ مَكَانُ لِلْخُصْنِ الْمَرْضِيِّ.

٤) مَنْ يَعْرِفُ حَدِيثًا خَوْلَ قِيمَةِ الْعِلْمِ؟

٥) أَدَبُ الْمَرْءِ خَيْرٌ مِنْ ذَهَبِهِ.

٦) أَنَّنَّ نَصْرَنَ صَدِيقَاتِكُنَّ فِي الشَّدَائِدِ.

٧) أَغَلَمْ يَا صَدِيقِي رَضَا اللَّهِ فِي رَضَا الْوَالَدَيْنِ.

٨) أَمَّسِلِمٌ مَنْ سَلِمَ النَّاسُ مِنْ إِسَانِهِ وَيَدِهِ.

٩) إِنَّا قَادِرُونَ عَلَى قِرَاءَةِ الْعَبَاراتِ وَالْقِصَصِ وَالنُّصُوصِ الْعَرَبِيَّةِ الْبَسيِطَةِ.

١٠) يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ.

١١) إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَعَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ.

١٢) إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفَسُهُمْ يَظْلِمُونَ.

١٣) الْعِلْمُ خَيْرٌ مِنَ الْمَالِ. الْعِلْمُ يَحْرُسُكَ وَأَنْتَ تَحْرُسُ الْمَالَ.

(١٤) اسم‌های زیر را ترجمه کرده و جمع مکستر آن‌ها را بنویسید.

١) صَعْبٌ ٢) عَامٌ ٣) حَقِيقَةٌ ٤) كَنْزٌ ٥) نُورٌ ٦) أَمْرٌ ٧) حَاجَةٌ ٨) جَبَلٌ ٩) أَخٌ ١٠) زَمِيلٌ ١١) تَكْبِيْنٌ ١٢) سَاطِبَيْعٌ ١٣) عَرْفَنَا ١٤) هَلْ فَهِمْتَ ١٥) تَكْبِيْنٌ ١٦) مَا جَاءَتْ ١٧) يَسْتَمْحُ ١٨) أَتَضْدِقُ ١٩) سَوْفَ تَلْعَبَنَّ ٢٠) إِشْتَرَيْتُمْ ٢١) هَذَا الْبَيْتَانِ صَابِرَاتٍ.

١) تَكْبِيْنٌ ٢) سَاطِبَيْعٌ ٣) عَرْفَنَا ٤) هَلْ فَهِمْتَ ٥) مَا جَاءَتْ ٦) لَا تَأْتِي ٧) يَسْتَمْحُ ٨) أَتَضْدِقُ ٩) سَوْفَ تَلْعَبَنَّ ١٠) إِشْتَرَيْتُمْ ١١) هَذَا الْبَيْتَانِ صَابِرَاتٍ.

١) هَذَا الْبَيْتَانِ صَابِرَاتٍ ٢) أَيْنَ جَلَسَ هَذِهِ الْمَرْأَةُ؟ ٣) هُمَا وَجَدُوا مِفْتَاحَهُمَا ٤) أَنْتُمْ قَبِيلَتُ كَلَامِ وَالْوِكَكِ ٥) هَلْ تَعْرُفُ ذَلِكَ الْمَدْرَسَ يَا أَخْتِي؟ ٦) مَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ.

٧) فَعَلَهَايِي ماضِي و مضارع را در عبارت‌های زیر مشخص کنید. ماضی مضارع ماضی مضارع

..... / ١) ما ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ.

..... / ٢) إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا.

..... / ٣) أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.

..... / ٤) أَبْدَأْ بِاسْمِ اللَّهِ كَلَامِي أَذْكُرُ رَبِّي عِنْدَ قِيَامِي.

..... / ٥) إِشْتَرَيْتُ مَلَابِسِ رِجَالِيَّةٍ وَسِيَاهَيَّةٍ مِنَ السُّوقِ.

..... / ٦) أَغْسِلُ مَلَابِسِي وَمَلَابِسِ أُسْرَتِي.

..... / ٧) تَحْنُ نَيْشَ في مَدِينَةِ طَهْرَانَ وَنَذْهَبُ إِلَى الْجَاهِيَّةِ.

٨ «الْفَزَالَةُ الصَّغِيرَةُ شَاهَدَتْ حَلْفَ الْجَبَلِ بَيْوَتِ الْفَلَاحِينَ.»

٩ «أَنْتَ تَعْرِفُ اللُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ جَيْدًا وَ أَخْتُكَ لَا تَعْرِفُهَا مِثْلًا.»

١٠ «تَرْجِعُ الْأُمَّ وَ تَسْأَلُ فِرَاخَهَا: مَاذَا حَدَثَ؟»

١١ كدام فعل از نظر زمان با بقية فعلها ناهمانهنج است؟

جلَبْتُ	كَتَمْتَا	تَجْمَعُونَ	جَلَسُوا
تَفَدِّيْنَ	غَلِمَنَا	عَبَرْتُمْ	صَبَرْتُمْ
جَعْلَشَنَ	نَكْتَبْ	يَسْمَحُونَ	أَهْرَبْ
سِعْنَا	أَغْرِفْ	ذَهَبْتُ	جَلَسْنَا
صَعْدَنَ	صَسْعَنَمْ	شَرَحَا	تَطْرَفْنَ
أَكْلَوْا	أَمْرَا	أَسْمَعْ	أَحْذَنَا
عَمِلْتُ	عَمِيلْ	عَمَلَا	أَعْمَلْ
نَوْلُ	بَقِيَ	مَضَى	هَجَرْ
يَقُولُ	عَاشَا	كَانُوا	قُلْتُ
سَالَتَا	أَدَرْسُ	تَتَخَرَّجْ	يَبْتَدَئِ

١٢ كدام فعل، مناسب ضمير داده شده، است؟

تَصْبِيرَنَ	نَصْبِرُ	تَصْبِرُونَ	أَصْبِرُ
تَعْشَنَ	تَعِيشُونَ	أَعِيشُ	نَعِيشُ
أَكَلَتْ	يَظْلِمُنَ	نَسْمَحُ	أَحْذَتْ
قَدَفَنَا	فَتَحَتْ	يَتَفَرَّوْنَ	هِيَ
سِمَعْ	أَمْرَا	تَتَنَحَّنَ	أَنَا
قَدَرَنَ	تَتَخَرَّجَنَ	تَخْدِيمَنَ	نَعْسِلُ
تَرْفَعُونَ	سَالَتْنَ	كَانَا	هُمَا
يَبْحَثَانِ	شَاهَدْتُمَا	عَضَبَتَا	يَكْذِبُونَ
حاَوْلَنَا	تَخَافَيْنَ	سَرَرْتُ	حَصَدْتِ
أَحْرُسُ	سَجَعْتُ	قِيلَ	هُنَّ

١٣ زیر هر تصویر، نام آن را به عربی بنویسید.

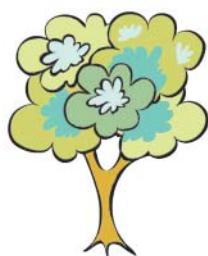
١

٢

٣

8

.....

۱۴

۱۱) زیر هر تصویر، کاری که انجام می شود را به صورت فعل مضارع بنویسید.

.....

1

۶

.....

۱۴

۱۲ در جای خالی به ترتیب کلمه مناسب بنویسید.

١ واحد / ثلاثة / سبعة / خمسة / تسعة / أحد عشر /

٣ يَوْمُ السَّبْتِ / الْجُمُعَةِ / الْأَزْبَاعِ / الْأَثْنَيْنِ / الْأَرْبَعَاءِ /

الصيف / / ٤

الفطور في الصّفرا / في الظّهير / في اللّيل

۴ ضمیرهای جدا براساس ساختار زبان عربی: هُوَ / هُنَّا / هُنْ / أَنْتَ / أَنْتُمْ / أَنْتُمْنَا

أَنْتُمْ / نَحْنُ / / /

گل / ی

صف فعا، مضارع ب أساس، ساختار زبان عرب؛ تعلم / تعلمون / تعلمتم / تعلمتموا

تَعْلِمُونَ / تَعْلَمَنَ / نَعْلَمُ

۱۳ برای فعل‌های زیر، ضمیر مناسب انتخاب کنید.

۱ هُنَّ	۲ هُوَ	۳ أَنَا	۴ تَعْلَمُ
۵ أَنَا	۶ نَحْنُ	۷ أَنْتَمَا	۸ تَجْعَلُنَا
۹ هُوَ	۱۰ أَنْتِ	۱۱ هِيَ	۱۲ لَا تَكْذِبُ
۱۱ أَنَا	۱۲ أَنْتِ	۱۳ هِيَ	۱۴ أَنْظُرُ
۱۳ نَحْنُ	۱۴ هَمَا	۱۵ أَنْشَمَا	۱۵ طَلَبَتَا
۱۴ نَحْنُ	۱۵ هُنَّ	۱۶ أَنْشَمُ	۱۶ وَصَلَّمُ
۱۵ أَنْتِ	۱۶ أَنْتَ	۱۷ أَنْتَنَّ	۱۷ تَدْمِنْتِ
۱۶ هُمْ	۱۷ أَنْتَنَّ	۱۸ هُنَّ	۱۸ سِيَقْدُونَ
۱۷ أَنَا	۱۸ هِيَ	۱۹ هُوَ	۱۹ قَرِبَتْ
۱۸ نَحْنُ	۱۹ هُوَ	۲۰ هِيَ	۲۰ مَا نَفَعَ

۱۴ کدام کلمه از نظر معنایی با بقیه کلمات، ناهمانگ است؟

۱ ثَمَر	۲ نَار	۳ رُتْمَان	۴ ثَنَاح
۵ لِسَان	۶ سَنَة	۷ عَام	۸ شَهْر
۹ كَوْكَب	۱۰ شَمْسٌ	۱۱ قَمَر	۱۲ بَحْر
۱۱ غَرَاب	۱۲ رِيَاضَة	۱۳ فَرَس	۱۴ بَقَرَةٌ
۱۳ قَدْم	۱۴ عَيْنٌ	۱۵ كُرْة	۱۵ يَد
۱۵ مُؤَظَّفَة	۱۶ مُدَرَّسَة	۱۷ طَبَاحَة	۱۶ حَقْيَيْة
۱۷ مُحَافَظَة	۱۸ غَابَة	۱۸ مَدِينَة	۱۷ قَرْيَة
۱۹ بِنْتٌ	۲۰ إِبْنٌ	۱۹ بَيْتٌ	۱۸ أَبٌ
۲۱ غَشَاءٌ	۲۲ غَدَاءٌ	۲۰ فَطُورٌ	۲۱ ظَهَرٌ
۲۳ أَضْغَرٌ	۲۴ أَسْوَدٌ	۲۱ أَخْضَرٌ	۲۲ أَخْمَرٌ

۱۵ هر کلمه را به توضیح مناسب آن وصل کنید (دو توضیح اضافی است).

وَقْتُ نِهايَةِ النَّهَارِ وَبِدايَةِ اللَّيلِ.	۱ الْفَيْنِيفُ
أَرْضٌ وَاسِعَةٌ فِيهَا أَشْجَارٌ كَثِيرَةٌ.	۲ الْفَرَابُ
كِتَابٌ يَسْرُحُ مَعَانِي الْكَلِمَاتِ.	۳ كُرْةُ الْقَدْمِ
لُغَةُ عَالِمَيْهِ فِي مُنَظَّمَةِ الْأَمْمِ الْمُتَّحِدَةِ.	۴ الْغَابَةُ
فَضْلُ الْأَذَاهَارِ وَبِدايَةُ فُصُولِ السَّنَةِ.	۵ الْمَطْعَمُ
مَكَانُ الصَّلَاةِ عِنْدَ الْمُسْلِمِينَ.	۶ الْمَسَاءُ
فَطَرَاتٌ جَارِيَّةٌ مِنَ الْغَيْنِيَّنِ.	۷ الْمَعْجَمُ
مَكَانٌ لِفَحْصِ الْمَرْقَسِ.	۸ الْعَرَبِيَّةُ
مَكَانٌ يَأْكُلُ فِيهِ النَّاسُ الْفَطُورَ وَالْقَدَاءَ وَالْعَشَاءَ.	۹ الْرَّبِيعُ
هُوَ الَّذِي يَدْخُلُ الْبَيْتَ بِدَعْوَةٍ أَوْ بِعَيْرِ دَعْوَةٍ.	۱۰ الْدَّمْوعُ
رِيَاضَةٌ يَلْعَبُ فِيهَا أَخْدَعَشَرٌ لَاعِبًا.	
طَائِرٌ أَسْوَدُ اللَّوْنِ لَيْسَ جَمِيلَ الصَّوْتِ.	

۱۶ برای جاهای خالی داده شده، کلمه مناسب انتخاب کنید. (دو کلمه اضافی است.)

نَذْهَبٌ - غَسْلُتُمْ - حَزَائِنُ - بَارِدٌ - تَطْبِخَانٌ - مَصَابِحُ - الْفِعْلٌ - ذَهَبٌ - ذَهَبَهُ - الْحَجَرٌ - الْقَلْبٌ - عَلَيْكَ

۱	«أَدَبُ الْمَرْءِ حَيْرٌ مِّنْ».	۲	«الَّدَّهْرُ يَوْمَانٌ، يَوْمٌ لَكَ وَ يَوْمٌ».
۳	«الْعِلْمُ فِي الصُّفْرِ كَالنَّقْشِ فِي».	۴	«لَا حَيْرَ فِي قَوْلٍ إِلَّا مَعَ».
۵	«السُّكُوتُ وَ الْكَلَامُ فِي».	۶	«أَيْنَ تَذَهَّبُونَ؟ إِلَى مُنْظَمَةِ الْعَمَلِ.»
۷	«أَأَنْتُمْ مَلَاسِكُمْ أَمْسِ؟»	۸	«أَيْتَهَا الْيَثَانِ، هَلْ الطَّعَامُ؟»
۹	«الْعُلَمَاءُ الْأَرْضِ.»	۱۰	«الْعِلْمُ وَ مِنْاحَهَا السُّؤَالُ.»

۱۷ با استفاده از کلمه های داده شده، متضاد هر کلمه را رو به روی آن بنویسید.

نِهايَهٔ - كَثِيرٌ - لَيْلٌ - قَرِيبٌ - جَمِيلٌ - صَدَاقَهٔ - يَمِينٌ - غَالِئ - شِراءٔ - فَرَحٌ - أَمْسٌ - حَازٌ - حَيْزٌ - مَرْضٌ - صِغَرٌ - جَاهِلٌ

۱	قَلِيلٌ ≠ بَارِدٌ	۲	خَيْرٌ ≠ حَزَنٌ	۳	فَيْحٌ ≠ فَيْحَيٌ	۴	بَيْعٌ ≠ بَيْعٌ
۵	بَيْعٌ ≠ بَعِيدٌ	۶	رَحِيمٌ ≠ شَرٌّ	۷	بِدايَهٔ ≠ عَالِمٌ	۸	بِدايَهٔ ≠ عَالِمٌ
۹	بِدايَهٔ ≠ عَدَاوَهٔ	۱۰	آلَيْوَمٌ ≠ آلَيْوَمٌ	۱۱	صِحَّهٌ ≠ نَهَارٌ	۱۲	صِحَّهٌ ≠ نَهَارٌ
۱۳	كَبِيرٌ ≠ يَسَارٌ	۱۴	صِحَّهٌ ≠ كَبِيرٌ	۱۵	صِحَّهٌ ≠ يَسَارٌ	۱۶	صِحَّهٌ ≠ يَسَارٌ

۱۸ این کلمات را در جای مناسبی از جدول بنویسید.

كتابٌ - زُمَلاءٌ - زَوْجَةٌ - سَيِّدَاتٌ - مُدَرَّسَاتٌ - مَظْلومُونَ - رِيَاضِيُونَ - جَرِيَانٌ - مُتَوْنٌ - قَلَمٌ - أَصْوَاتٌ - دَفَاتِرٌ - آيَاتٌ - أَمٌّ - خطايا - مَسْرُورَةٌ - مُدِيرُونَ - إِنسَانٌ

مفرد	مثنى	جمع مذكر سالم	جمع مؤنث سالم	جمع مذكر سالم
۱	۲	۳	۴	۵

پاسخ‌نامه‌شنبی

پاسخ پرسش‌های درس اول

پاسخ

۹ گزینه **الف** **توجه** فعل‌هایی که بعد از «إذا، إن، من، ما»

می‌آیند اگر در زبان عربی، ماضی باشند در ترجمه فارسی،
 مضارع ترجمه می‌شوند.

۱۰ گزینه **ب**

۱۱ گزینه **ب**

۱۲ گزینه **ج**

پاسخ

۱ فصل تحصیل و خواندن و نوشتن و فصل دوستی میان
دانش‌آموزان را آغاز کردیم.

۲ این اشکهای دیده‌ام برایمان نشانه نیست؟

۳ هر کس (تخم) دشمنی بکارد، خسارت (و زیان) درو می‌کند.
درمانگاه محلی برای معاینه بیماران است.

۴ چه کسی حدیثی پیرامون ارزش علم می‌داند؟

۵ ادب آدمی از طلایش بهتر است.

۶ دوستم! بدان که خشنودی خدا در خشنودی پدر و مادر است.

۷ مسلمان کسی است که مردم از زیان و دستش آسوده باشند.
شما، دوستانتان را در سختی‌ها یاری کردید.

۸ قطعاً ما نسبت به خواندن عبارت‌ها و حکایت‌ها و متن‌های
ساده عربی توانا هستیم.

۹ کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند و خورشید و ماه و
ستارگان و کوهها و درخت (درختان) او را سجده می‌کنند.

۱۰ همانا من یازده ستاره و خورشید و ماه را دیدم، آن‌ها را در
برابر سجده‌کنن دیدم.

۱۱ قطعاً خداوند هیچگاه به مردم ستم نمی‌کند اما مردم خودشان
ستم می‌کنند.

۱۲ علم از ثروت بهتر است. علم تو را حفظ می‌کند و تو از ثروت
نگاهبانی می‌کنی.

۱ از عبادت هفتاد سال بهتر است.

۲ دوستی ندارد.

۳ هفتم و نهم در کاظمیه (کاظمین) است.

۴ است که در صبح آن را می‌خوریم.

۵ جاری از چشم‌ها هستند.

۶ چیزی است برای حفظ سلامتی دندان‌ها.

۷ شنیدند و آن‌ها به آن عمل می‌کنند.

۸ نزد من است و غیب نمی‌دانم.

۹ به کوه می‌رویم.

۱۰ درها و پنجره‌ها را می‌سازی.

۱۱ در زیانش است.

۱۲ و زیبایی را دوست دارد.

۱۳ مگر آن که با عمل همراه باشد.

۱۴ گویی که او نادان است.

۱۵ جدید را آغاز کردم.

۱۶ سختی‌هایم را درخواست می‌کنم.

۱۷ شادیم را افزایش داد.

۱۸ است که در آن نیایش و نماز است.

۱۹ می‌شوند و حکیمان در آن درس می‌دهند.

۲۰ کلاس هفتم و هشتم را دوست دارم.

پاسخ

۱ گزینه **ب**

۲ گزینه **ب**

۳ گزینه **الف**

۴ گزینه **الف**

۵ گزینه **ب**

۱۰ آسمَعُ (مضارع)

۱۱ نَقُولُ (مضارع)

۱۲ سَأَلْتَا (ماضی)

۱۳ تَعْلَقْنَ (مضارع)

۱۴ أَعْمَلُ (مضارع)

۱۵ يَقُولُ (مضارع)

پاسخ ۱۵

۱۶ تَعْشِنَ

۱۷ فَتَحَثَّ

۱۸ قَدَرَنَ

۱۹ شَاهَدْنَا

۲۰ قَبِيلَ

۱۶ نَصِيرٌ

۱۷ أَكْلَثَ

۱۸ أَمْراً

۱۹ تَرْفَعُونَ

۲۰ حَضْرَتِ

پاسخ ۱۶

۲۱ سَمَاءٌ

۲۲ نَارٌ

۲۳ شَجَرَةٌ

۲۱ حَقْيَبَةٌ

۲۲ لِسانٌ

۲۳ يَدٌ

پاسخ ۱۷

۲۴ تَقْرَأُ

۲۵ يَسْرَبُ

۲۶ يَضْعِدُ

۲۴ يَلْغُبُ

۲۵ يَضْخُكُ

۲۶ تَأْكُلُ

پاسخ ۱۸

۲۷ إِثْنَانَ - أَرْبَعَةَ - سِتَّةَ - ثَمَانِيَةَ - عَشَرَةَ - إِثْنَا عَشَرَ

۲۸ إِثْنَانِيَ - أَرْبَاعِيَ - الْخَامِسِيَ - السَّابِعِيَ - التَّاسِعِيَ - الْعَالِسِرِ -

الثَّانِي عَشَرَ

۲۹ الْأَحَدِيَ - الْثَّلَاثَاءِ - الْخَمِيسِ

۳۰ الْرَّبِيعِ - الْخَرِيفِ - الْسَّيَّاءِ

۳۱ الْقَدَاءِ - الْعَشَاءِ

۳۲ هُمَا - هِيَ - هُمَّا - أَنْتَمَا - أَنْتِ - أَنْتَنَ - أَنَا

۳۳ هُمْ - هَا - كَمَا - كُمْ - كَمَا - نَا

۳۴ يَعْلَمَانِ - تَعْلَمَانِ - يَعْلَمُنَ - تَعْلَمَوْنَ - تَعْلَمَانِ -

پاسخ ۱۹

۳۵ نَخْنُ

۳۶ أَنَا

۳۷ أَنْتُمْ

۳۸ هُنَّ

۳۹ هُوَ

۳۵ أَنَّتِ

۳۶ هِيَ

۳۷ هُمَا

۳۸ أَنْتِ

۳۹ هِيَ

پاسخ ۲۰

۱ سَخْتَ - صِعَابٌ

۲ كِيفَ - حَقَائِبٌ

۳ رُوشَنَاتِيَ - أَنْوارٌ

۴ نِيَارَ - حَوَائِجٌ

۵ بَرَادَرَ - إِخْوَانٌ وَإِخْوَةٌ

پاسخ ۲۱

۱ مَنِيْ نُوبِيَ

۲ مَنِيْ شَنَاسِيمِ

۳ نِيَامِدَ

۴ نَمِيْ آيِدَ - نَمِيْ آيِيْ تَوْجِهَ **»** این فعل هم می‌تواند مفرد مؤنث

غایب باشد و هم مفرد مذکر مخاطب.

۵ اِجاْزَهَ مَيِّدَهَدَ

۶ آِيَا رَاسَتَ مَيِّ گُويِّ؟ - آِيَا رَاسَتَ مَيِّ گُويِّ؟

۷ خَرِيدَدَ

۸ بازِي خواهید کرد

پاسخ ۲۲

۱ هَذَانِ **←** هَاتَانِ

۲ جَلَسَ **←** جَلَسَتَ

۳ هُنَّ **←** هُمَ

۴ خَدَمَنَ **←** خَدَمَوَا

۵ وَجَدَوَا **←** وَجَدَا

۶ أَنْتَمْ **←** أَنْتَ

۷ تَكَذَّبَ **←** يَكَذِّبُ

۸ تَغَرِّفُ **←** تَغَرِّفِينَ

پاسخ ۲۳

۱ ظَلَمَنَا - ظَلَمَوَا (هر دو ماضی)

۲ يَغْتَرِي (مضارع)

۳ لَا يَعْلَمُونَ (مضارع منفي)

۴ أَبْدَأَ - أَذْكَرَ (هر دو مضارع)

۵ إِشْتَرَيْتَ (مضارع)

۶ أَغْسِلُ (مضارع)

۷ نَعِيشُ - نَذْهَبُ (هر دو مضارع)

۸ شَاهَدْتَ (ماضی)

۹ تَعْرُفُ (مضارع) - لَا تَعْرُفُ (مضارع منفي)

۱۰ تَرْجِعُ - تَسْأَلُ (هر دو مضارع)، حَدَثَ (ماضی)

پاسخ ۲۴

۱ تَجْمَعُونَ (مضارع)

۲ أَغْرِفُ (مضارع)

۳ جَعْلَتَنَ (ماضی)

تعظیخان

۱۰ خزان

۲ فریح

۳ حاز

۶ غالی

۸ قریب

۱۰ جاہل

۱۲ صداقۃ

۱۴ مرض

۱۶ یمین

غسلتم

۹ متصابیح

پاسخ ۱۷

۱ کثیر

۳ جمیل

۵ شراء

۷ خیز

۹ نهایة

۱۱ امس

۱۳ صغر

۱۵ لیل

پاسخ ۱۸

۱ رُوجَّة - حَرْيَان - قَلَم - أَم - مَسْرُورَة

۲ كِتَابَان - مُدَرَّسَاتِان - إِنْسَانَانِ

۳ مَظْلومُونَ - رِبَاضِيَّوْنَ - مُدِيرُونَ

۴ سَيِّدَات - آيَات

۵ رُمَلَاء - مُتَوْنَ - أَصْوَاتَ - دَفَاتِرَ - خَطَايَا

پاسخ پرسش‌های درس دوم

۴ علامت‌های ضروری را برای دانش‌آموزان شرح داد.

۵ را نوشتند و در آن علامت‌های راهنمایی و رانندگی را کشیدند.

پاسخ ۱۹

۱ هر کس به خدا و روز آخرت ایمان بیاورد و عمل شایسته

انجام دهد پس پاداششان را نزد پروردگارشان دارند.

توجه» بعد از کلمات شرط مانند (من: هر کس / إذا: هر وقت / ما:

هر چه) اگر فعل ماضی آمده باشد، بهتر است در ترجمه، مضارع برگردان شوند.

هر وقت بندگانم در مورد من از تو می‌پرسند پس قطعاً من نزدیک (آن) هستم.

خداؤند کسانی از شما را که ایمان آورده‌اند بالا می‌برد.

هان، قطعاً دوستداران خدا نه ترسی دارند و نه غمگین می‌شوند.

تنهای مؤمنان، برادر هستند.

پاسخ ۱۴

۲ لسان

۴ رياضه

۶ حقیقته

۸ بیت

۱۰ أَصْغَرٌ

۱ نار

۳ بَحْر

۵ كُرْة

۷ غَابَة

۹ ظَهَرٌ

پاسخ ۱۵

۱ هُوَ الَّذِي ...

۳ رياضه يَلْعَبُ ...

۵ مَكَانٌ يَأْكُلُ ...

۷ كِتابٌ يَشْرَحُ ...

۹ فَصْلُ الْأَزْهَارِ ...

پاسخ ۱۶

۲ ذَهِبٌ

۴ الْفَلْلُ

۶ نَذْهَبٌ

۱ عَلَيْكَ

۳ الْحَجَرُ

۵ ذَهَبٌ

پاسخ ۱

۱ بازگشت - ناراحت

۳ باهوش - آرام

۵ ناگهان - چپ

پاسخ ۲

۲ چرا - غذا

۴ بستری شد - تصادف کرد

۶ آرامها

۸ دیواری

۱۰ برخورد می‌کنم

۱ ایمان نمی‌آورند

۳ بستری می‌شوند

۵ نپوشاندم

۷ بدبهختی

۹ صدا کردید

پاسخ ۳

۱ نزدیک شد و به او برخورد کرد.

۲ کم بود.

۳ دانش‌آموزانش خواندن قوانین راهنمایی و رانندگی را خواست.